

चतुष्पा

चत्वारः

चन्दनः

423

मरः । २ । १ । १७ ॥ (यथा, मनुः । ४ । ३६ ।
“हृद्भङ्गान् देवतं विप्रं द्रुतं मधु चतुर्व्यथम् ।
प्रदक्षिणानि कुर्वीत प्रज्ञातांश्च वनस्यतीन् ॥”)

चतुर्व्यथः, पुं, (चत्वारः पन्थानो ब्रह्मचर्यादय
आश्रमा यस्य । “ऋक्पूरिति ।” ५ । ४ । ७४ ।
इति अः ।) ब्राह्मणः । इति मेदिनी ।
ये २७ ॥

चतुर्व्यदः, पुं, (चत्वारि पदानि यस्य ।) पशुः ।
(यथा, बृहत्संहितायाम् । २१ । १७ ।
“तरवश्च निरुपष्टष्टाङ्कुरा नरचतुर्व्यदा दृष्टाः ॥”)

करणविशेषः । इति मेदिनी । दे । ४८ ॥ तत्र
जातस्य फलं यथा, कौस्तुभदीपे ।
“चतुर्व्यदमवो मर्त्यः सदाचारविवर्जितः ।
स्वल्पवित्तः क्षीणदेहश्चतुर्व्यादधनान्वितः ॥”

“मेघदृषिं हरिप्रयः मकरपूर्वाह्णं धनुःपराह्णं च ॥
इति दीपिका ॥
(चतुर्व्यदविशिष्टे । त्रि । यथा, महाभारते ।
१ । ६० । ११ ।
“चतुर्व्यदं द्विपदश्चापि सर्वमेवं भूता गर्भभूता
भवन्ति ॥”

आधिनवारणोपायाः । यथा,—
“वेद्यो व्याधुपष्टष्टस्तु भेषजं परिचारकः ।
एते पादाच्चिकित्सायाः कर्मसाधनहेतवः ॥
गुणवद्विस्त्रिभिः पादैश्चतुर्थो गुणवान् भिषक् ।
व्याधिमल्येन कालेन महान्तमपि साधयेत् ॥
वेद्यहीनास्त्रयः पादा गुणवन्तोऽप्यपार्थकाः ।
उद्गाढहोतब्रह्मणो यथाध्वर्युं विनाध्वरे ॥
वेदास्तु गुणवानेकस्तारयेदातुरान् सदा ।
ब्रवं प्रतितरेह्येनं कर्णधार इवाभ्यस्य ॥
तत्त्वाधिगतशास्त्रार्थो दृष्टकर्मैः स्वयं कृती ।
लघुहस्तः शुचिः शूरः सज्जोपस्करभेषजः ॥
प्रयत्नपन्नमतिर्धोमान् अवसाथी विशारदः ।
सव्यधर्मपरो यस्य स भिषक् पाद उच्यते ॥
आयुश्चान् सत्त्ववान् साधो ब्रह्मवान्मवानपि ।
आस्तिको वैदवाक्यस्थो व्याधितः पाद उच्यते ॥
प्रशस्तदेशसम्भूतं प्रशस्तेहनि चोद्धृतम् ।
युक्तमात्रं मनस्कान्तं गन्धर्वगणैरसान्वितम् ॥
दोषप्रमखानिकरमविकारि विपश्येत् ।
समीक्ष्य दत्तं काले च भेषजं पाद उच्यते ॥
स्निग्धोऽनुगुणुर्बलवान् युक्तो व्याधितरचये ।
वैदवाक्यकृद्व्यान्तः पादः परिचरः स्मृतः ॥”

इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ३४ अध्याये ॥

चतुर्व्यदी, स्त्री, (चत्वारः पादा यस्याः । “संख्यासु-
पूर्वस्य ।” ५ । ४ । १४० । इति अन्तलोपे ।
“पादोऽन्तरस्याम् ॥” ४ । १ । ८ । इति डीपि ।
“पादः पठ् ।” ६ । ४ । १३० । इति पदादेशः ।
पठम् । इति मेदिनी । दे । ४८ ॥ चौपदी इति
भाषा ॥ (यथा, छन्दोमञ्जरीम् । १ स्तवके ।
“पदां चतुर्व्यदी तच्च द्रुतं जातिरिति द्विधा ॥”)

चतुर्व्यटी, स्त्री, (चतस्रः दिशः पाटयति भिन-
त्तीति । पाटि + अण् + खियां डीप् ।) नदी ।
इति शब्दमाला ॥

चतुर्व्याटी, स्त्री, चतुर्णां वेदानां पाठो यस्यां सः ।
छात्राध्ययनस्थानम् । चौपाटी इति भाषा ॥
इति लोके प्रसिद्धिः ॥

चतुर्व्याणिः, पुं, (चत्वारः पाणयो हस्ता यस्य ।)
विष्णुः । इति हारावली । ६ ॥ (चतुर्हस्त-
विशिष्टे, त्रि ॥)

चतुसुसमं, स्त्री, (चतुर्णां चन्दनागुरुकस्तूरी-
कुङ्कुमानां समः समभागो यत्र । यद्वा, चतुर्भि-
श्चन्दनादिभिः समं एकत्र सहावस्थानं यत्र ।)
मिलितचन्दनागुरुकस्तूरीकुङ्कुमरूपम् । इति
हेमचन्द्रः । ३ । ३०३ ॥ औषधविशेषः । यथा,
सुखबोधे ।
“लवङ्गं सैन्धवं पथ्या यमानी च चतुसुसमम् ।
आमशूलविबन्धनं पाचनं भेदि शोथशुत् ॥”
अन्यथा ।
“जातीफलं त्रिदशपुष्पसमन्वितश्च
जीरश्च टङ्गणयुतं चरकेण चोक्तम् ।
चूर्णानि मांसिकसितसहितानि लीला
आमातिसारमखिलं गुरु हन्ति शूलम् ॥”

चतुस्त्रिंशत्, स्त्री, चतुरधिका त्रिंशत् । चौत्रिंश
इति भाषा ॥ इति ज्योतिषम् ॥ (यथा, ऋग्वेदे ।
१ । १६२ । १८ ।
“चतुस्त्रिंशद्वाजिनो देववन्तो-
र्वेत्तोरन्वस्य स्वधितिः समेति ॥”)

चतुस्त्रिंशज्जातः, पुं, (चतुस्त्रिंशज्जातं जानातीति ।
ज्ञा + “आतोऽनुपसर्गः कः ।” ३ । २ । ३ । इति कः ।)
बुद्धमेदः । इति हेमचन्द्रः । २ । १४७ ॥

चतुराजी, स्त्री, (चतुर्भिरङ्गैः राजते दीप्यते
इति । राज् + “कर्मण्यण् ।” ३ । २ । १ ।
इति अण् । स्त्रियां ङीप् ।) चतुरङ्गक्रीडा-
विशेषः । इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

चत्वरं, स्त्री, (चत्वरं स्त्रीक्रियते इति । चत् + “कृ
गृ शृ ष चतिभ्यः ष्वरच् ।” उणां । २ । १२१ ।
इति ष्वरच् ।) खड्गलम् । होमार्थपरिष्कृता
भूमिः । अङ्गनम् । इत्यमरः । २ । ७ । ८ ॥
उठान चाताल इति च भाषा ॥ (चतुस्त्र्यां
रथ्यानां सङ्गमः । इति शब्दार्थचिन्तामणिः ॥
यथा, महाभारते । ३ । १५ । २० ।
“अनुरथासु सर्वासु चत्वरेषु च कौरव ।।
बलं बभूव राजेन्द्र । प्रभूतगजवाजिमत् ॥”
नानाजनपदेश्यः समागतानां वासस्थानम् । मठ
इति भाषा ॥ यथा, कथासरित्सागरे । ६ । ४१ ।
“लत्वा तांश्चणकान् पिष्टान् गृह्णीत्वा जलकुम्भि-
काम् ।
अतिष्ठं चत्वरं गत्वा ह्यायायां नगराद्वाहिः ॥”)

चत्वारः, त्रि, (चतुरशब्दस्य प्रथमाविभक्तेर्वहु-
वचनेन सिद्धेस्तथात्वम् ।) चतुःसंख्या । चारि
इति भाषा ॥ इति व्याकरणम् ॥ तद्वाचकानि ।
वेदः १ ब्रह्माख्यम् २ वन्यैः ३ समुद्रः ४ हरिवाहुः ५
स्वर्गदन्तः ६ सेनाङ्गम् ७ उपायः ८ यामः ९
युगम् १० आश्रमम् ११ द्रुतपादः १२ । इति
कविकल्पलता ॥ चतुःसंख्याविशिष्टे त्रि इत्यमरः ॥

चत्वारिंशत्, स्त्री, (चत्वारो दशतः परिमाण-
मस्याः । “पङ्क्तिविंशतीति ।” ५ । १ । ५६ ।
इति निपातनात् साधुः ।) संख्याविशेषः ।
इति ज्योतिषम् ॥ चत्त्रिंश इति भाषा ॥ (यथा,
भागवते । ४ । १ । ६० ।
“तेभ्योऽन्यः समभवन् चत्वारिंशश्च पञ्च च ॥”)

चत्वालः, पुं, (चत्वरं प्रार्थते स्त्रीक्रियते होमायेति ।
चत् + “स्थाचतिश्चैरिति ।” वालच् न वृद्धिः ।)
होमकुण्डम् । दर्भः । इति मेदिनी । खे । ८६ ॥
गर्भः । इति विश्वहेमचन्द्रौ ॥

चद, ए ज याचे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (स्वां-
उभं-द्विकं-सेट् ।) ए, अचदीत् । अ, चदति
चदते । इति दुर्गादासः ॥

चद, इ ङादे । दीप्तौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (स्वां-
परं-अकं-सेट् ।) इ, कर्मणि चन्दते । ङादो
हर्षः । इति दुर्गादासः ॥

चदिरः, पुं, (चन्दति दीप्यते स्वशरीरादिना इति ।
चदि + बाहुलकात् किरच् निपातनात् नस्य
लोपः ।) हस्ती । चन्द्रः । कर्पूरम् । मुजगः ।
इति संचिप्रसारे उणादित्तिः ॥

चन, शब्दे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (स्वां-परं-
अकं-सेट् ।) चनति । इति दुर्गादासः ॥

चन, म चिंसे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (स्वां-परं-
सकं-सेट् ।) म, चनयति । इति दुर्गादासः ॥

चन, य असाकल्यम् । अकार्त्वात् । यथा ।
किञ्चन । इत्यमरभरतौ ॥ (“किमः क्वन्तात्
चित्चनौ ।” इति सूत्रेण ।) प्रत्ययोऽयं विभ-
क्त्यन्तकिम्पशब्दादुत्तरे भवति । इति सुखबोधम् ॥

चनुच, उ इती । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (स्वां-परं-
सकं-सेट् ।) उदित्वात् ङावेट् ।) उ, चक्षित्वा
चक्षा । इतिर्गतिः । इति दुर्गादासः ॥

चन्दः, पुं, (चन्दयति आकाशयति यद्वा चन्दति
दीप्यते इति । चन्दि वा चन्द + पचादाच् ।)
चन्द्रः । इति भरतधृतशब्दार्णवः ॥

चन्दकः, पुं, (चन्दयति आकाशयति लोकाविति ।
चदि ङादे + णिच् + “खुलटचौ ।” ३ । १ । ३३ ।
इति खुल् ।) मत्तस्थविशेषः । चांदा इति
भाषा ॥ तस्य गुणः । रुचिबलकारित्वम् । अन्-
भिध्न्वित्वम् । इति राजवल्लभः ॥ चन्द्रकोऽपि
पाठः ॥ (चन्द्रकशब्देऽस्य विवृतिर्याख्या ॥)

चन्दनः, पुं, स्त्री, (चन्दयति आकाशयतीति । चदि
आकादे + णिच् + ल्युः ।) खनामखातवृक्षः ।
(यथा, गोः रामायणे । ५ । ७४ । ३ ।
“चन्दनास्तिलकांश्चूतानशोकान् सिन्धुवारकान् ॥”
तथा च पञ्चतन्त्रे । १ । ४२ ।
“विना मलयमन्यत्र चन्दनं न प्ररोहति ॥”)

तत्पर्यायः । गन्धसारः २ मलयजः ३ भद्रश्रीः ४ ।
इत्यमरः । २ । ६ । १३१ ॥ श्रीखण्डम् ५ महा-
हर्मम् ६ श्वेतचन्दनम् ७ गोश्रीर्षम् ८ तिल-
पणम् ९ मङ्गल्यम् १० मलयोद्भवम् ११ गन्ध-
राजम् १२ सुगन्धम् १३ सर्पावासम् १४ शरीत-
लम् १५ गन्धाद्यम् १६ भोगिवल्लभम् १७ पाव-